

Sygn. akt IV U 1245/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014r. w S.

odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 sierpnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. W. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 22 maja 2013 r. do 30 kwietnia 2015 r.

Sygn. akt: IV U 1245/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 29 sierpnia 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniósł, że komisja lekarska ZUS niezasadnie uznała go za zdolnego do pracy. Przez cały czas pozostaje on pod opieką lekarza neurologa, a ponadto posiada orzeczenie o niepełnosprawności (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 23 sierpnia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 maja 2013r. ubezpieczony A. W. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek o rentę k.1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 czerwca 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 28 czerwca 2013r. k.27 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego do powyższego orzeczenia ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 23 sierpnia 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.28-30 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 23 sierpnia 2013r. k.36 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 29 sierpnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 29 sierpnia 2013r. k.38 akt rentowych).

Biegły neurolog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u ubezpieczonego padaczkę z nasileniem napadów padaczkowych od 2012r., zaniki korowe mózgu i mózdzku, urazy głowy w wywiadzie, organiczne zaburzenia osobowości i zachowania, ZZA w wywiadzie, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego bez ograniczenia sprawności ruchowej i stwierdził, że przedmiotowy stan powoduje u ubezpieczonego częściową niezdolność do pracy poczynając od 22 maja 2013r. do 30 kwietnia 2015r. Biegły wskazał, że rozpoznanie padaczki u ubezpieczonego nastąpiło w 1999r. i od tego czasu prowadził on niesystematyczne leczenie – do 2005r. przyjmował 1 lek przeciwpadaczkowy. Następnie przerwał leczenie i wznowił je w 2012r. z powodu występowania napadów, po których kilkakrotnie wymagał diagnostyki i obserwacji szpitalnej. Badanie tomografii komputerowej głowy z 1999r. obrazuje duże zaniki korowo-podkorowe, głównie w płatach czołowych i skroniowych oraz zaniki mózdzku, bez zmian ogniskowych. W badaniu EEG z 2013r. zarejestrowano niewielkie zmiany w okolicach skroniowo-potylicznych. W przedmiotowym badaniu neurologicznym biegła stwierdziła objawy organicznych zaburzeń osobowości i zachowania bez objawów ogniskowych i piramidowych, bez niedowładów kończyn i ataksji. Powyższy stan powoduje konieczność systematycznego leczenia przeciwpadaczkowego. W ocenie biegłego padaczka stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym, urządzeniach o wysokiej temperaturze, w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i narzędziami ostrymi, do pracy w porze nocnej, pracy samodzielnej, odpowiedzialnej i do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wystąpienie napadu padaczkowego typu uogólnionego w czasie wykonywania w/w prac stanowi niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia osoby chorej oraz otoczenia. Dlatego ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy zawodowej w w/w okresie i zdecydowanie nie może wykonywać pracy w wyuczonym zawodzie – stolarz, cieśla. Pozostałe rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia nie skutkują niezdolnością do pracy zarobkowej (opinia biegłego neurologa E. K. k.10-12 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. W. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego neurologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy, przy czym niezdolność ta istnieje od 22 maja 2013r., a przewidywany okres jej trwania to 30 kwietnia 2015r. W złożonej opinii biegła wskazała, że ustalenie takie uzasadnia stwierdzona u ubezpieczonego padaczka, która od 2012r. objawia się nasilonymi napadami. Napady te mają postać napadów częściowych z wtórnym uogólnieniem do napadów toniczno-klonicznych, a ich występowanie podczas pracy stanowi niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia ubezpieczonego oraz otoczenia. Dlatego uzasadnione jest orzeczenie o częściowej niezdolności A. W. do pracy w wyuczonym zawodzie cieśli – stolarza.

Analizując przedmiotową opinię biegłego Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzeń istniejących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto nie została zakwestionowana przez żadną ze stron.

Ubezpieczony spełnił również pozostałe przesłanki do renty z tytułu niezdolności do pracy. Stwierdzona niezdolność do pracy powstała po ukończeniu przez ubezpieczonego 30. roku życia, a w 10-leciu przed jej powstaniem (22 maja 2003r. - 22 maja 2013r.) udowodnił on okres ubezpieczenia w wymiarze przeszło 6 lat – vide: zaskarżona decyzja k.48 akt rentowych. Ponadto niezdolność do pracy powstała w okresie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, co nastąpiło w dniu 17 marca 2012r. (vide: świadectwo pracy z 19 marca 2012r. k.16 akt rentowych).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną opinię i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 22 maja 2013r. do 30 kwietnia 2015r.